

ДИКИЙ Юрій Борисович (25. 04. 1946, Одеса) — піаніст, педагог, музично-громадський діяч. Онук *Ю. Рейдер*. Доц. (1987). Лауреат конкурсу «Твої імена, Одесо!» (2002). Закін. Одес. консерваторію (1969; викл. *Л. Гінзбург*), аспірантуру при Київ. консерваторії (1972; кл. Т. Кравченко). Від 1969 — в Одес. муз. академії: 1976–80 — декан фортепіан. ф-ту, 1980–84 — проректор

з твор. роботи, від 1986 — доцент, від 1999 — професор кафедри спец. фортепіано. Засн. і голова Місії Д. Ойстраха і С. Ріхтера в Одесі; ген. дир. фестивалів «Ріхтерфест» (2002), «Ойстрах Асамблеї» (2003). За участі Д. записано компакт-диски з творами Ф. Шопена, Ф. Шуберта, О. Скрибіна; має фонд. записи на Укр. радіо і телебаченні. Автор програм на телебаченні та радіо, присвяч. проблемам культури, постатям муз. мистецтва (Е. Гігельс, К. Данькевич, Г. Нейгауз та ін.). Гастролював в Україні, РФ, Молдові, Франції, Німеччині, США, Канаді, Італії, Польщі.

Основні праці

Інтерпретація клавірних творів Й. С. Баха // Пит. фортепіан. педагогіки та виконавства. К., 1981; Веління часу // Музика. 1986. № 5; С. Рихтер – немецкий гений Одессы // Пассаж. 2004. № 3; «Wanderer» XX століття // Музика. 2004. № 6.

Рекомендована література

1. Галушко А. и М. Неистовый Юрий Дикий // Пассаж. 2003. № 1.

К. І. Шамаєва

Бібліографічний опис:

Дикий Юрій Борисович / К. І. Шамаєва // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24266>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).